

Regler om bästa praxis vid kontroll av statligt stöd

(2009/C 136/04)

1. REGLERNAS TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH SYFTE

1. År 2005 antog kommissionen Handlingsplan för statligt stöd: Mindre men bättre riktat statligt stöd: en plan för reform av det statliga stödet 2005-2009 ⁽¹⁾ för att göra ordningen för statligt stöd enligt EG-fördraget effektivare och för att öka insynen, trovärdigheten och förutsägbarheten. Med utgångspunkt från principen "mindre men bättre riktat statligt stöd" är det centrala målet med handlingsplanen att uppmuntra medlemsstaterna att minska det statliga stödet totalt och att omdirigera stödet till horisontella mål av gemensamt intresse. Till stöd för detta mål krävs i handlingsplanen också effektivare, enklare och mer förutsägbara förfaranden på området statligt stöd.
2. Kommissionen vill bekräfta detta åtagande genom att utfärda dessa regler om bästa praxis, som ska göra förfarandena så produktiva och effektiva som möjligt för alla berörda parter. Dessa regler bygger på erfarenheterna från tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽²⁾ och på interna kommissionsstudier av hur lång tid som krävs för de olika stegen i stödförfarandena, för att handlägga klagomål och för att samla in information. Det främsta syftet med dessa regler är att ge vägledning för det dagliga genomförandet av förfaranden om statligt stöd för att på så sätt skapa ett bättre samarbete och en ömsesidig förståelse mellan kommissionens avdelningar, medlemsstaternas myndigheter, rättsväsendet och näringslivet.
3. För att förfarandena om statligt stöd ska kunna förbättras krävs gemensam disciplin och ömsesidigt engagemang från kommissionen och medlemsstaterna. Kommissionen tar inte på sig ansvaret för följderna av bristande samarbete från medlemsstaterna och intresserade parter, men kommer att arbeta för att förbättra genomförandet av sina undersökningar och sin interna beslutsprocess för att öka insynen, förutsägbarheten och effektiviteten i förfarandena om statligt stöd.
4. Dessa regler är en del av en modern ordning för statligt stöd. De är det sista steget i det förenklingspaket som omfattar Tillkännagivande från kommissionen om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa typer av statligt stöd ⁽³⁾ och kommissionens tillkännagivande om nationella domstolars tillämpning av reglerna för statligt stöd ⁽⁴⁾ som ska ge mer förutsägbara förfaranden och bättre insyn i förfarandena.
5. I det enskilda fallet kan det dock bli nödvändigt att anpassa eller avvika från reglerna ⁽⁵⁾.
6. De särskilda omständigheterna i fiske- och vattenbrukssektorn och för primär produktion, saluföring och bearbetning av jordbruksprodukter kan också ge skäl att avvika från reglerna.

2. FÖRHÅLLANDE TILL GEMENSKAPSLAGSTIFTNINGEN

7. Dessa regler är inte avsedda att ge en fullständig eller omfattande redovisning av relevant lagstiftning, tolkningsåtgärder eller administrativa åtgärder som reglerar kontrollen av statligt stöd inom gemenskapen. De bör jämföras med och vara ett komplement till de grundläggande reglerna för förfaranden om statligt stöd.

⁽¹⁾ KOM(2005) 107 slutlig.

⁽²⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽³⁾ Se sidan 3 i detta nummer av EUT.

⁽⁴⁾ EUT C 85, 9.4.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ I samband med 2008 års bankkris har kommissionen vidtagit lämpliga åtgärder för att säkerställa att beslut kan antas snabbt, om nödvändigt inom 24 timmar eller under ett veckoslut, efter det att en fullständig anmälan har gjorts. Se Meddelande från kommissionen – tillämpning av reglerna om statligt stöd på åtgärder till förmån för finansinstitut med anledning av den globala finanskrisen (EUT C 270, 25.10.2008, s. 8). När det gäller realekonomin, se Meddelande från kommissionen – tillfällig gemenskapsram för statliga stödåtgärder för att främja tillgången till finansiering i den aktuella finansiella och ekonomiska krisen (EUT C 83, 7.4.2009, s. 1).

8. Reglerna medför därför inte några nya rättigheter eller skyldigheter och inte heller några ändringar av rättigheter och skyldigheter som fastställs i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, rådets förordning (EG) nr 659/1999 och kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 ⁽¹⁾ som genomför förordning (EG) nr 659/1999, såsom dessa tolkats genom gemenskapsdomstolarnas rättspraxis.
9. I dessa regler fastställs bästa praxis för det dagliga arbetet, så att insynen ska öka och varje steg i granskningen av ett statligt stöd ska gå snabbare och vara mer förutsägbart.

3. KONTAKTER FÖRE ANMÄLAN

10. Kommissionens erfarenhet har visat att kontakter före anmälan är mycket värdefulla, även i skenbart enkla rutinärenden. Kontakter före anmälan ger kommissionens avdelningar och den anmälade medlemsstaten möjlighet att i förtroende och före anmälan diskutera de rättsliga och ekonomiska aspekterna av ett planerat projekt, vilket i sin tur leder till bättre och fullständigare anmälningar. I samband med detta kan medlemsstaten och kommissionen också tillsammans utarbeta konstruktiva förslag till ändring av problematiska delar av en planerad åtgärd. Denna fas bereder därför vägen för en snabbare handläggning av anmälningar när de formellt har lämnats in till kommissionen. Godtagna föranmälningar bör i realiteten ge kommissionen möjlighet att anta beslut enligt artikel 4.2, 4.3 och 4.4 i förordning (EG) nr 659/1999 inom två månader från dagen för anmälan ⁽²⁾.
11. Kontakter före anmälan rekommenderas framför allt i ärenden med ovanliga inslag eller särskilda drag som gör det lämpligt att i förväg diskutera ärendet med kommissionens avdelningar. Informell vägledning kommer att lämnas närhelst en medlemsstat så begär.

3.1 Innehåll

12. Föranmälningsfasen gör det möjligt att diskutera med och ge vägledning till den berörda medlemsstaten om vilka uppgifter som ska lämnas i anmälningsformuläret så att det är fullständigt den dagen anmälan görs. I föranmälningsfasen kan man också föra öppna och konstruktiva diskussioner om alla väsentliga frågor som en planerad åtgärd väcker. Detta är särskilt viktigt när det gäller projekt som inte skulle kunna godkännas i den form de har anmälts och som därför borde återkallas eller ändras på väsentliga punkter. Det kan också innebära att man undersöker möjligheten att tillämpa andra rättsliga grunder eller identifierar tidigare fall som är relevanta för ärendet. Dessutom kommer en lyckad föranmälningsfas att ge kommissionens avdelningar och medlemsstaten möjlighet att behandla viktiga konkurrensproblem, göra en ekonomisk analys och vid behov kontakta externa experter för att visa att ett planerat projekt är förenligt med den gemensamma marknaden. Den anmälade medlemsstaten kan också i föranmälan begära att kommissionens avdelningar avstår från sin rätt att kräva vissa uppgifter som krävs i anmälningsformuläret, om uppgifterna med hänsyn till de särskilda omständigheterna inte är nödvändiga för att granska det enskilda ärendet. Under föranmälningsfasen fastställs dessutom om ett ärende vid första påseendet förefaller lämpligt för handläggning enligt det förenklade förfarandet för handläggning av statligt stöd ⁽³⁾.

3.2 Tillämpningsområde och tidsram

13. För att föranmälningsfasen ska vara konstruktiv och effektiv ligger det i den berörda medlemsstatens intresse att i ett utkast till anmälningsformulär lämna de uppgifter som kommissionen behöver för att bedöma ett planerat stödprojekt. För att underlätta en snabb handläggning av ärendet är kontakter före anmälan i form av e-post eller telefonkonferenser/samtal att föredra framför möten. Kommissionens avdelningar kommer som regel att ordna en första kontakt före anmälan inom två veckor från mottagandet av utkastet till anmälningsformulär.

⁽¹⁾ EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Denna tidsfrist kan inte hållas om kommissionens avdelningar måste utfärda mer än en begäran om upplysningar på grund av ofullständiga anmälningar.

⁽³⁾ Se Tillkännagivande från kommissionen om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa typer av statligt stöd.

14. I allmänhet bör kontakterna före anmälan inte pågå längre än två månader och de bör följas av en fullständig anmälan. Om kontakterna före anmälan inte skulle leda till det önskade resultatet kan kommissionens avdelningar förklara föransmälningssfasen avslutad. Eftersom tidsramen och formen för kontakterna före anmälan beror på hur komplicerat det enskilda fallet är, kan kontakterna före anmälan i ett komplicerat fall pågå i flera månader. Kommissionen rekommenderar därför att medlemsstaterna i särskilt komplicerade fall (t.ex. undsättningsstöd, omfattande stöd till forskning och utveckling, omfattande individuellt stöd eller särskilt omfattande eller komplicerade stödordningar) så snabbt som möjligt inleder kontakterna före anmälan så att det finns utrymme för givande diskussioner.
15. Enligt kommissionens erfarenhet är det en stor fördel om stödmottagaren deltar i kontakterna före anmälan, särskilt i fall med stora tekniska, ekonomiska och projektrelaterade konsekvenser. Kommissionen rekommenderar därför att mottagare av individuellt stöd deltar i kontakterna före anmälan.
16. Kommissionens avdelningar kommer att sträva efter att ge den berörda medlemsstaten en informell, inledande bedömning av projektet i slutet av föransmälningssfasen. Detta gäller dock inte nyskapande eller komplicerade fall. Denna bedömning är inte bindande och inte något officiellt ställningstagande från kommissionen, utan en informell vägledning från kommissionens avdelningar om huruvida utkastet till anmälan behöver kompletteras och om det planerade projektet vid en första granskning förefaller vara förenligt med den gemensamma marknaden. I särskilt komplicerade fall kan kommissionens avdelningar på medlemsstatens begäran också ge skriftlig vägledning om vilka uppgifter som saknas.
17. Kontakterna före anmälan är helt konfidentiella. Diskussionerna är frivilliga och påverkar inte handläggningen och granskningen av ärendet efter det att den formella anmälan har lämnats in.
18. För att förbättra anmälningarnas kvalitet kommer kommissionens avdelningar också att sträva efter att uppfylla medlemsstaternas krav på utbildning. Kommissionen kommer också att hålla regelbunden kontakt med medlemsstaterna för att diskutera ytterligare förbättringar i stödförfarandena, framför allt när det gäller de gällande anmälningsformulärens tillämpningsområde och innehåll.

4. ÖMSESIDIGT GODTAGBAR PLANERING

19. I fall som är nyskapande, tekniskt komplicerade eller känsliga på annat sätt, eller som är särskilt brådskande, kommer kommissionens avdelningar att erbjuda ömsesidigt godtagbar planering till den anmälande medlemsstaten för att öka insynen och göra det lättare att förutsäga hur länge granskningen av det statliga stödet kommer att pågå.

4.1 Innehåll

20. Ömsesidigt godtagbar planering är en form av strukturerat samarbete mellan medlemsstaten och kommissionens avdelningar och bygger på gemensam planering och på en gemensam uppfattning om hur granskningen ska genomföras och hur lång tid den ska ta.
21. I detta sammanhang kan kommissionens avdelningar och den anmälande medlemsstaten i första hand komma överens om följande:

— Ärendet i fråga prioriteras om medlemsstaten i gengäld formellt godtar att andra anmälda ärenden från samma medlemsstat skjuts upp ⁽¹⁾, om det skulle bli nödvändigt av planerings- eller resurs-skäl ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Se artikel 4.5 i förordning (EG) nr 659/1999.

⁽²⁾ Till exempel i fall där Europeiska unionens finansinstitut fungerar som holdingfond.

- De uppgifter som medlemsstaten eller stödmottagaren ska tillhandahålla, bl.a. studier, anlitande av extern expertis eller ensidig informationsinsamling från kommissionens avdelningars sida.
 - Vilken form bedömningen av kommissionens avdelningar ska ha och hur länge den ska pågå, när ärendet väl har anmälts.
22. Om medlemsstaten tillhandahåller alla nödvändiga uppgifter i god tid och på det sätt som man kommit överens om vid den ömsesidigt godtagbara planeringen, kommer kommissionens avdelningar att sträva efter att iakttäta den gemensamt överenskomna tidsramen för vidare granskning av ärendet, om de uppgifter som medlemsstaten eller intresserade parter har lämnat inte väcker oväntade frågor.

4.2 Tillämpningsområde och tidsram

23. Ömsesidigt godtagbar planering kommer i princip att förbehållas fall som är så nyskapande, tekniskt svåra eller känsliga på något annat sätt att det i slutet av föransökningsfasen visar sig omöjligt för kommissionens avdelningar att göra en klar inledande bedömning av ärendet. I sådana fall kommer ömsesidigt godtagbar planering att ske i slutet av föransökningsfasen och följas av en formell anmälan.
24. Kommissionens avdelningar och den berörda medlemsstaten kan på medlemsstatens begäran också komma överens om ömsesidigt godtagbar planering för den fortsatta handläggningen av ärendet vid inledningen av det formella granskningsförfarandet.

5. DEN PRELIMINÄRA GRANSKNINGEN AV ANMÄLDA ÅTGÄRDER

5.1 Begäran om upplysningar

25. Om kommissionen utarbetar fler än en begäran om upplysningar, kommer den att försöka sammanställa dessa i grupper under den preliminära granskningsfasen för att granskningen ska löpa effektivt. I princip kommer därför en enda övergripande begäran om upplysningar att skickas ut 4–6 veckor efter dagen för anmälan. Om inte något annat överenskomits vid den ömsesidigt godtagbara planeringen bör föransökningsfasen leda till att medlemsstaterna kan lämna en fullständig anmälan, vilket minskar behovet av ytterligare upplysningar. Kommissionen kan dock senare komma att ställa frågor framför allt om uppgifter som medlemsstaterna har lämnat i sina svar, vilket emellertid inte behöver betyda att kommissionen har stora svårigheter att bedöma ärendet.
26. Om medlemsstaten inte lämnar de begärda upplysningarna inom den föreskrivna tidsfristen och efter en påminnelse, kommer i regel artikel 5.3 i förordning (EG) nr 659/1999 att tillämpas och medlemsstaten kommer att underrättas om att anmälan anses ha återkallats. Formella granskningsförfaranden kommer normalt alltid att inledas när villkoren för detta är uppfyllda, och i allmänhet efter högst två omgångar med frågor.

5.2 Överenskommelse om att tillfälligt avbryta den preliminära granskningen

27. Under vissa förhållanden kan det preliminära granskningsförfarandet tillfälligt avbrytas om en medlemsstat begär det för att ändra sitt projekt och göra det förenligt med reglerna om statligt stöd. Förfarandet kan också avbrytas efter en gemensam överenskommelse. Ett förfarande kan endast avbrytas för en viss tidsperiod som man har kommit överens om i förväg. Om medlemsstaten inte lämnar en fullständig anmälan av ett vid en första granskning förenligt projekt vid utgången av den överenskomna tidsperioden, kommer kommissionen att återuppta förfarandet vid den punkt där det avbröts. Den berörda medlemsstaten kommer i regel att underrättas om att anmälan anses ha återkallats, men vid allvariga tvivel kan det formella granskningsförfarandet också komma att inledas utan dröjsmål.

5.3 Kontakter om nuläget

28. På begäran kan en medlemsstat som anmält ett stöd få information om nuläget i en pågående preliminär granskning. Medlemsstaterna bör se till att mottagaren av ett individuellt stöd deltar vid sådana kontakter.

6. DET FORMELLA GRANSKNINGSFÖRFARANDET

29. Mot bakgrund av att ärenden som blir föremål för en formell granskning i allmänhet är komplicerade har kommissionen som högsta prioritet att förbättra insynen, förutsägbarheten och effektiviteten i denna fas för att på så sätt bidra till ett meningsfullt beslutsfattande som möter behoven i dagens affärsvärld. Kommissionen kommer därför att effektivisera genomförandet av formella granskningar genom att på ett effektivt sätt använda alla de förfaranden som står till buds enligt förordning (EG) nr 659/1999.

6.1 Offentliggörande av beslutet och sammanfattningen

30. Om den berörda medlemsstaten inte begär att konfidentiella uppgifter ska tas bort, kommer kommissionen att sträva efter att offentliggöra sitt beslut att inleda det formella granskningsförfarandet, inklusive sammanfattningarna, inom två veckor från och med dagen för antagandet av beslutet.
31. Om det råder oenighet om sekretessfrågor, kommer kommissionen att tillämpa principerna i sitt meddelande av den 1 december 2003 om tystnadsplikt vid beslut om statligt stöd ⁽¹⁾ och göra sitt yttersta för att offentliggöra sitt beslut så snabbt som möjligt efter det att det har antagits. Detsamma kommer att gälla för offentliggörandet av alla slutliga beslut.
32. För att förbättra insynen i förfarandet kommer medlemsstaten, stödmottagaren och andra aktörer (särskilt potentiella klagande) att informeras om alla förseningar som orsakas av oenighet om sekretessfrågor.

6.2 Synpunkter från intresserade parter

33. Enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 659/1999 ska intresserade parter lämna sina synpunkter inom en föreskriven tidsfrist som normalt inte ska överskrida en månad efter offentliggörandet av beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet. Denna tidsfrist kommer i allmänhet inte att förlängas och kommissionens avdelningar kommer i regel därför inte att godta någon försenad inlägga med information från intresserade parter, inbegripet stödmottagaren ⁽²⁾. Förlängning kan medges endast i välmotiverade undantagsfall, t.ex. vid tillhandahållande av särskilt omfattande faktauppgifter eller efter kontakter mellan kommissionens avdelningar och den berörda intresserade parten.
34. För att förbättra faktaunderlaget för granskningen av särskilt komplicerade ärenden får kommissionens avdelningar skicka en kopia av beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet för att identifiera intresserade parter, t.ex. branschorganisationer och näringslivsorganisationer och uppmana dem att lämna synpunkter på särskilda aspekter av ärendet ⁽³⁾. Intresserade parter har rätt att själva besluta om de vill samarbeta i detta sammanhang, men om en intresserad part väljer att lämna synpunkter, ligger det i dess intresse att lämna synpunkterna i god tid så att kommissionen kan beakta dem. Kommissionen kommer därför att uppmana intresserade parter att lämna synpunkter inom en månad från och med den dag då kopian av beslutet skickas till dem. Kommissionen kommer inte att förlänga denna tidsfrist. För att se till att intresserade parter behandlas lika kommer kommissionen att skicka uppmaningen att lämna synpunkter även till stödmottagaren. För att medlemsstatens rätt till försvar ska respekteras kommer kommissionen att skicka en icke konfidentiell version av alla synpunkter från intresserade parter till medlemsstaten och uppmana den att svara inom en månad.

⁽¹⁾ EUT C 297, 9.12.2003, s. 6.

⁽²⁾ Detta påverkar inte tillämpningen av artikel 10.1 i förordning (EG) nr 659/1999.

⁽³⁾ Enligt fast rättspraxis har kommissionen rätt att skicka beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet till kända tredje parter; se t.ex. mål T-198/01, Technische Glaswerke Ilmenau mot kommissionen, REG 2004, s. II-2717, punkt 195, T-198/01R, Technische Glaswerke Ilmenau mot kommissionen, REG 2002, s. II-2153, samt förenade målen C-74/00 P och C-75/00 P, Falck Spa m.fl. mot kommissionen, REG 2002, s. I-7869, punkt 83.

35. För att se till att alla synpunkter från intresserade parter lämnas till den berörda medlemsstaten så snabbt som möjligt kommer medlemsstaterna att i största möjliga utsträckning uppmanas att godta att synpunkter från intresserade parter överlämnas på ursprungsspråket. En medlemsstat som begär en översättning kommer att få en sådan, men det kan medföra att förfarandet tar längre tid.
36. Om det inte kommer in några synpunkter från intresserade parter, kommer medlemsstaterna att informeras om detta.

6.3 Medlemsstaternas synpunkter

37. För att se till att det formella granskningsförfarandet slutförs i tid kommer kommissionen att strikt tillämpa alla tidsfrister som gäller för denna fas enligt förordning (EG) nr 659/1999. Om en medlemsstat inte lämnar sina synpunkter på kommissionens beslut om att inleda det formella granskningsförfarandet och på synpunkter från intresserade parter inom den månadslånga tidsfrist som fastställs i artikel 6.1 i förordning (EG) nr 659/1999 kommer kommissionens avdelningar omedelbart att skicka en påminnelse om en månads förlängd tidsfrist till den berörda medlemsstaten och informera medlemsstaten om att ingen ytterligare förlängning kommer att beviljas, utom i undantagsfall. Om den berörda medlemsstaten inte svarar på kommissionens påminnelse, kommer kommissionen att fatta beslut på grundval av de upplysningar som den har tillgång till, i enlighet med artikel 7.7 och artikel 13.1 i förordning (EG) nr 659/1999.
38. I fall av olagligt stöd där medlemsstaten inte har lämnat några synpunkter på beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet, kommer kommissionen att i enlighet med artikel 10 i förordning (EG) nr 659/1999 utfärda ett föreläggande om att lämna upplysningar. Om medlemsstaten inte svarar på föreläggandet inom den fastställda tidsfristen, kommer kommissionen att fatta beslut på grundval av de upplysningar som den har tillgång till.

6.4 Begäran om ytterligare upplysningar

39. Ibland, särskilt i komplicerade fall, kan de upplysningar som medlemsstaten har lämnat in som svar på beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet, leda till att kommissionens avdelningar måste skicka en begäran om ytterligare upplysningar. Medlemsstatens svarsfrist kommer att fastställas till en månad.
40. Om medlemsstaten inte svarar inom tidsfristen kommer kommissionens avdelningar omedelbart att skicka en påminnelse med en sista tidsfrist på 15 arbetsdagar. I påminnelsen informeras den berörda medlemsstaten om att kommissionen kommer att fatta ett beslut på grundval av de upplysningar som den har tillgång till eller, om det är fråga om olagligt stöd, utfärda ett föreläggande om att lämna upplysningar.

6.5 Motiverat tillfälligt avbrott i det formella granskningsförfarandet

41. Den formella granskningen kan avbrytas endast i undantagsfall och efter en gemensam överenskommelse mellan kommissionens avdelningar och den berörda medlemsstaten. Granskningen kan tillfälligt avbrytas till exempel om medlemsstaten formellt begär ett sådant avbrott för att ändra sitt projekt så att det överensstämmer med reglerna för statligt stöd, eller om det pågår ett förfarande i gemenskapsdomstolarna om samma frågor och det är sannolikt att resultatet av domstolsförfarandet kommer att påverka bedömningen av ärendet.
42. Ett tillfälligt avbrott kan i regel endast beviljas en gång och under en tidsperiod som kommissionens avdelningar och medlemsstaten kommit överens om i förväg.

6.6 Antagande av det slutliga beslutet och motiverad förlängning av det formella granskningsförfarandet

43. I enlighet med artikel 7.6 i förordning (EG) nr 659/1999 kommer kommissionen att så långt som möjligt sträva efter att anta ett beslut inom 18 månader från och med den dag då förfarandet inleddes. Denna tidsfrist kan förlängas genom en gemensam överenskommelse mellan kommissionen och den berörda medlemsstaten. En förlängning av varaktigheten av granskningen kan vara lämplig framför allt i ärenden som gäller nyskapande projekt eller projekt som väcker nya rättsliga frågor.
44. För att se till att artikel 7.6 i förordning (EG) nr 659/1999 verkligen tillämpas kommer kommissionen att sträva efter att anta det slutliga beslutet senast fyra månader efter det att medlemsstaten lämnade in sina sista upplysningar, eller efter utgången av den sista tidsfristen utan att några upplysningar har mottagits.

7. KLAGOMÅL

45. Det är mycket viktigt för alla som berörs av förfaranden i ärenden om statsstöd att kommissionens avdelningar handlägger klagomål som kommit in till den på ett effektivt sätt som medger insyn. Kommissionen föreslår därför följande bästa praxis, som utformats för att bidra till detta gemensamma mål.

7.1 Klagomålsformuläret

46. Kommissionens avdelningar kommer att uppmana alla klagande att använda det nya klagomålsformuläret, som finns tillgängligt på kommissionens webbplats (http://ec.europa.eu/comm/competition/forms/sa_complaint_sv.html), och samtidigt lämna en icke konfidentiell version av klagomålet. Om de klagande lämnar fullständigt ifyllda formulär kommer inlagorna i regel att vara av bättre kvalitet.

7.2 Vägledande tidsram och resultatet av granskningen av ett klagomål

47. Kommissionen kommer att göra sitt yttersta för att undersöka ett klagomål inom en vägledande tidsram på tolv månader efter mottagandet. Denna tidsfrist är inte bindande. Beroende på omständigheterna i det enskilda fallet om ytterligare upplysningar måste begäras från den klagande, medlemsstaten eller intresserade parter kan granskningen av ett klagomål dra ut på tiden.
48. Kommissionen har rätt att prioritera bland de klagomål som lämnas till den ⁽¹⁾, t.ex. på grundval av den påstådda överträdelsens omfattning, stödmottagarens storlek, berörd ekonomisk sektor eller förekomsten av liknande klagomål. Kommissionen kan med hänvisning till sin arbetsbörda och sin rätt att prioritera bland granskningar ⁽²⁾ skjuta upp handläggningen av en åtgärd som inte är prioriterad. Kommissionen kommer därför i princip att sträva efter att inom tolv månader
- a) anta ett beslut om prioriterade ärenden enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 659/1999, med en kopia ställd till den klagande,
- b) skicka en administrativ skrivelse till den klagande med kommissionens preliminära uppfattning i oprioriterade ärenden. Den administrativa skrivelsen är inte ett officiellt ställningstagande från kommissionen, utan endast kommissionens avdelningars preliminära uppfattning byggd på de upplysningar man har haft tillgång till och i avvaktan på ytterligare synpunkter som den klagande kan vilja framföra inom en månad från och med dagen för skrivelsen. Om den klagande inte lämnar ytterligare synpunkter inom den föreskrivna tiden kommer klagomålet att anses återkallat.

⁽¹⁾ Mål C-119/97, Ufex m.fl. mot kommissionen, REG 1999, s. I-1341, punkt 88.

⁽²⁾ Mål T-475/04, Bouygues SA mot kommissionen, REG 2007, s. II-2097, punkterna 158 och 159.

49. Av insynsskäl kommer kommissionen att göra sitt yttersta för att inom två månader från och med mottagandet av klagomålet informera den klagande om klagomålets prioritetsgrad. Om den klagande inte har visat att det finns grund för klagomålet, kommer kommissionens avdelningar att göra sitt yttersta för att inom två månader från och med mottagandet av klagomålet informera den klagande om att uppgifterna inte är tillräckliga för att man ska kunna ha någon uppfattning om ärendet, och att klagomålet kommer att anses återkallat om inte ytterligare väsentliga synpunkter lämnas inom en månad. Också när det gäller klagomål som avser godkänt stöd kommer kommissionens avdelningar att sträva efter att svara den klagande inom två månader från och med mottagandet av klagomålet.
50. I fall av olagligt stöd kommer de klagande att påminnas om möjligheten att väcka talan vid en nationell domstol, som kan hindra utbetalning av stödet eller besluta att stödet återkrävs ⁽¹⁾.
51. Om nödvändigt kommer den icke konfidentiella versionen av klagomålet att vidarebefordras till den berörda medlemsstaten för synpunkter. Medlemsstaterna och de klagande kommer att hållas underlättade om huruvida klagomålet läggs ner eller hur det handläggs i övrigt. Medlemsstaterna kommer i sin tur att uppmanas att iaktta tidsfristerna för att lämna synpunkter och tillhandahålla upplysningar om klagomål som vidarebefordras till dem. De kommer också att uppmanas att i så stor utsträckning som möjligt gå med på att ta emot klagomål på ursprungsspråket. En medlemsstat som begär en översättning kommer att få en sådan, men det kan medföra att förfarandet tar längre tid.

8. INTERNA BESLUTSFÖRFARANDEN

52. Kommissionen är fast besluten att effektivisera och ytterligare förbättra sin interna beslutsprocess för att förkorta handläggningstiden för statligt stöd.
53. Därför kommer de interna beslutsförfarandena att tillämpas så effektivt som möjligt. Kommissionen kommer också att se över sitt gällande interna regelverk för att optimera sina beslutsförfaranden.
54. Kommissionen kommer fortlöpande att se över sin interna beslutspraxis och anpassa den vid behov.

9. FRAMTIDA ÄNDRINGAR

55. En bästa förfarandepaxis kan endast vara effektiv om kommissionen och medlemsstaterna tillsammans åtar sig att noggrant fullfölja undersökningar om statligt stöd, iaktta tillämpliga tidsfrister och på så sätt garantera den nödvändiga insynen och förutsägbarheten i förfarandena. Dessa regler och den bästa praxis som de innehåller är det första bidraget till detta gemensamma åtagande.
56. Kommissionen kommer att tillämpa dessa regler på åtgärder som har anmälts till den eller som den fått kännedom om på annat sätt från och med den 1 september 2009.
57. Reglerna kan komma att ändras till följd av ändringar i lagstiftning, tolkningsmeddelanden eller administrativa bestämmelser som reglerar förfarandena om statligt stöd eller med hänsyn tagen till gemenskapsdomstolarnas rättspraxis eller de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av dessa regler. Kommissionen har också för avsikt att regelbundet föra en dialog med medlemsstaterna och andra berörda parter om de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av förordning (EG) nr 659/1999 och dessa regler om bästa praxis.

⁽¹⁾ Se Kommissionens tillkännagivande om nationella domstolars tillämpning av reglerna om statligt stöd.